

jo mere det viser sig, at den ærede Finanzminister efter min Opfattelse nu staaer noget anderledes til: Sagen, end han stod ved vor Conference med ham, desto mere er det rigtigt og godt, at Udvalget er blevet enig, om end Nogle af os havde ønsket at gaae meget længere bort fra den ærede Minister, end vi have gjort, saaledes, at vi have maattet opgive en Deel for at blive enige. Seg kan imidlertid godt forstaae, at Enigheden generer den ærede Minister. Seg mener, at naar et Udvalg har — og det tør jeg sige, at Lønningsudvalget har — et alvorligt Ønske om at blive saa enig med den ærede Minister som muligt i en Sag, og har confereret med ham derom, maader den ærede Minister, naar der foreligger et Spørgsmaal, hvilket han i Salen vil erklære, at det er ham aldeles umuligt at gaae ind derpaa, skulde Udvalget ogsaa at sige det i Conferencen. Naar han derimod i Conferencen kun gjør en sagtsærdig Bemærkning om, at han har Betænkelighed derved, overrasses man ved i Salen at høre, at det er blevet ham aldeles umuligt at gaae ind derpaa; hverken Udvalget eller den ærede Minister kan være tjent med, at man saaledes staaer paa en uklar Fod med hinanden. Seg mener, at vi have undgaaet, hvad den ærede Minister ved Conferencen bestemt har udtalt ikke at kunne gaae ind paa. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Dvertoldinspecteurerne, erklærede den ærede Minister bestemt i Udvalget, at han ikke kunde undvære en saadan i Kjøbenhavn; det syntes at være et Hovedpunkt for ham, og Udvalget fandt sig da i, at der blev tre; men nu synes det, at den ærede Minister ikke er fornøiet dermed, hvorimod der netop i Kjøbenhavn skal være en Mand, der i sin Titel har dette „Dver“; den vedkommende Embedsmand kan ikke udføre de Forretninger, han hidtil har kunnet udføre, naar han ikke hedder „Dver“, men kun „Toldinspecteur“. Dette er en ganske overraskende Omstændighed. Vi have været nødt til at forandre „Toldcontrolleur“ til „Dvertoldcontrolleur“, skjøndt vi troede, at den førstnævnte Beteg-

nelse var bedre stemmende med de almindelige Betegnelser af disse Embeders Stilling og Forhold omkring i det øvrige Land. Vi have ikke nogetstomhelst andet Sted flere Toldinspecteurer, men kun Controlleurer og en Chef, og det Samme vilde blive Tilfældet i Kjøbenhavn, naar Udvalgets Fleertals Forslag vedtoges; thi der blev da een Toldinspecteur, og paa Grund af det store Antal Embedsmænd i Toldfaget, der maa være, toge vi to Controlleurer til Dvertoldcontrolleurer, for at de kunde være til Bistand for Toldinspecteurerne, saaledes at det Hele kunde gaae, som det skulde. Seg vil imidlertid ligesom sige, at dersom den ærede Minister kan blive forsonet med os, naar vi lade Toldinspecteuren blive „Dver“, da er dette kun et Navn. Seg skal minde om, at den høitærede Minister, dersom han tager Hensyn til den almindelige Lønningslov — ja, om Forladelse, jeg veed ikke, om den endnu er stadfæstet af H. Majestæt, men Rigsdagen er dog ialfald enig om den — ikke kan faae disse Herrer gjorte til Statsraader eller Conferentsraader. Seg forstaaer ikke den gjorte Indvending, men jeg kan tænke mig, at det kunde være tilfredsstillende, at den Vedkommende hedder „Dvertoldinspecteur“ istedenfor „Toldinspecteur“, og for saavidt kan man høre sig derfor, skjøndt Navnet ikke kommer til at passe, naar man tager Hensyn til de Forretninger, som udføres ude i Landet af Dvertoldinspecteurerne. — Naar den ærede Minister taler om, at Udvalget har været saa strengt med Hensyn til Nedsættelse af Gagerne, kan jeg ikke paa nogenstomhelst Maade indrømme dette. Den ærede Minister er selv uden nogen Tilskyndelse fra Thingets Side kommen med Forslag om, at Beregningen med Sædtillæg skulde falde bort; det var imod mange Medlemmers Ønske og Billie, og det var imod de fleste af de Medlemmers Ønske og Billie, som i sin Tid havde været med at vedtage Bestemmelserne derom. Var Sædtillægget blevet staaende, vilde den ærede Minister, efterat vi ere blevne en Enhed, med stor Værdighed have kunnet faae de Embedsmænd, som